

VI. Magyar Fémművészeti kiállítás, B.L.Terem

Megtisztelő számomra, hogy ismét én nyithatom meg a VI. magyar fémművészeti kiállítást. December a legünnepélyesebb hónapja az évnek. Jézus születésének, az év lezárásának ideje és Flórának gondos hagyományápolásának köszönhetően december vált egy fémműves-ötvs generáció évenkénti számvetésének ünnepévé is. December tehát egy igen sokoldalú hónap, amelyben karácsony közeledtével helyet kap a szellemi, a testi és a lelki táplálék is.

Gondolkoztam, mire is hasonlít nekem ez a ház, az évenként látott, mindig megújulásra kész művészek, a kiállított anyag sokoldalúsága? Mi a legfrappánsabb hasonlat, amellyel körül tudnám írni azt az érzetet, amely magába kerít, amikor végignézem az alkotásokat? Leginkább egy gazdag étlaphoz hasonlítanám ezt a sokszínűséget, ami most itt körülvesz bennünket, egy olyan fogadó étlapjához, ahol a hagyományos és speciális fogások színes választéka fogadja a fogyasztani vágyókat. Flórát idézve: olyan kiállítási anyag állt össze, ahol „a különböző fémek és megmunkálási módozataik, ékszertől az egyéni elképzeléseken át a köztéri munkákig képezik a tárlat alapját”.

Valóban fantasztikus ez a sokrétűség, de hogy irányt szabjunk ebben a sokoldalúságban, én most visszatérek a bevezetőben elhangzott gazdag étlap-hasonlatomhoz. Mint minden magára valamit adó étlapon, itt is többféle kategóriából lehet választani. Kezdjük a hagyományosan magyar fémműves specialitásokkal, melyben helyet kap Bottos Gerő Gábor és B. Laborcz Flóra Krisztusa a kereszten, melyek több évszázados korpusz tradíciókra tekintenek vissza. Koburger Zsolt Élet-kelyhe, mely a magyar ötvösök színes fantáziavilágát dicséri, és ugyanitt kap helyet Bottos Gerő Gábor, Benedek József és B. Laborcz Flóra precíz technikai tudással megmintázott portré- és emlékdomborműve. Ezen alkotások csoportja témaválasztásuk, anyaghasználatuk, egyéni szemléletmódot követő hatásuk alapján a tradicionális magyar fémművességhez közelítenek.

Ezen a sokszínű étlapon a következő oldalon a helyi és a speciális fogások között létező műalkotások szerepelnek. Olyan művek, ahol a helyi jellegzetességet vagy a magyar mondavilág, vagy a művészettörténet régóta ismert példáinak újragondolása, míg a specialitást a stilizáltságra, a lényegre szorítkozásra, a formák határainak meghúzására szorító törekvés jelenti. Itt említem Bakos Ildikó viaszveszejtéses eljárással készült preromán fémművességet felelevenítő stilizált szarvasait, ifj. Palko József bizánci ikonokat megidéző, az anyai szeretetet hangsúlyozó alkotását.

És az étlapon felkerülhetnek olyan fémműves specialitások is, mely műveknél a különböző anyagok egymásrataltsága kelti fel a figyelmet. Ide tartozik például Kerezi Gyöngyi Kis házi sárkánya, J.Szalay Edit ékszerben újragondolt emlékei, vagy Sor Júlia az érzékelésen túli világot anyagban megfogalmazó univerzuma. Ugyan ide, a fémműves specialitások közé sorolnám azokat a metamorfózisokat is, ahol az életművekben egy folyamatosan, újra és újra visszatérő gondolat tárgyasul, manifesztálódik fémbe, vasban, bronzban, vagy rézben. Például B. Laborcz Flóra Gyergyói eső c. műve, és Benedek József komplementer kapcsolatai, téralakzatai.

Szintén speciális az a fémművesség és a szobrászat határán egyensúlyozó gondolkodásmód, ahogy Balás Eszter megnyitja műveinek belső matériáját a tér felé, megteremtve ezáltal egy új ritmust a tér és az alkotás egymásrataltsága között.

Móder Rezső művei kapcsán pedig egy Tandori vers részlete jutott az eszembe, mely verset Kurt Schwitters művei ihletettek:

„Talán fürdőtkben tárgyakul tanulnak...” (TANDORI Dezső: Fürdőző árnyak (részlet) Kézirat.2009)

Míg Tandorinál és Schwitters munkáiban a betűk alkotnak egy sajátos szimbiózist, addig Móder alkotásaiban az emléképek alkotnak sajátos együttállást a vassal.

Szintén a speciálisok között szerepelnek Babos László Miklós tárgymontázsai, amelyek humort sem nélkülöző eredetiségükkel igazi színfoltot jelentenek a kiállítás anyagában.

Antoni Doncsev művében vasból és rézből alapvető formai jegyekkel utal a látványos ügyességgel bíró Zsonglőrre, akinek mutatványát elemi formákka analizálja.

A zsonglőr lehet cirkuszi, de lehetnek akár Önök is, hiszen valóban zsonglőröként bánnak a sokféle anyaggal. Befejezésként szeretném összefoglalni, hogy miért tartottam fontosnak a helyi specialitásokat kiemelni, és ezek alapján elemezni ezt a csoportos kiállítást. Mit takar a helyi és mit takar a speciális, ha általánosítok?

A helyi kifejezést az Önök feszültséggel telt, teremtésre kész lelkére értem, ami minden alkotásuk mélyén jelen van. Az egyetlen olyan általános jegy, amely minden munkájukat személyessé teszi. Ezen túl pedig benne rejlik ebben a szóban és az alkotásokban az a hagyomány, amely a magyar fémművészet több ezer évét végigkísérte.

Mi a speciális? ---az első mozzanat, amelyet majd több hasonló követ, miközben szétnyílik és összezáródik a végtelen lehetőségek tere, egészen addig a pontig, amíg kialakul a mű sajátossága, belső törvényszerűsége. Építő és romboló gesztusok, utalások és anyagba formálódó emlékfoslányok. Személyes alkotói gesztusok, jól ismert mozzulatok, saját szerszámok, technikák.

Minden kiállított mű magában hordozza az elemi és az egyetemes, a helyi és a speciális- mely fogalmak önmagukban, vagy-vagy alapon nem léteznek. Az itt kiállított alkotások is bizonyítják, hogy vannak olyan művek, melyek inkább a helyi sajátosságokhoz, míg más művek inkább a speciálisabb megoldásokhoz tartoznak inkább. Az, hogy kinek, milyen út válik erősebbé, hogy a kész alkotás közelebb áll-e a helyihez, vagy inkább a speciálishoz, ez az Önök alkotói lényéhez már akkor hozzátartozott, mielőtt megszületett volna a mű.

Aki körbejárta már a kiállítást talán egyet ért velem abban, hogy a tárlat összehatásának legnagyobb eleme abban rejlik, hogy a különböző alkotói szándékok által egyszerre van jelen a hagyományos jelentéstani funkcion túlmutató, az új kontextust megteremtő szándék, és a hagyományt egyszerre megtartó és feloldozható lehetőség. A mai magyar művészetben a fémművesség és az ötvösség azon művészeti ágak egyike, mely abban a kivételes helyzetben van, hogy képes lehet a hagyományt megtartani, ezáltal a következő generáció számára tovább adni, ugyanakkor képes a hagyomány alól feloldozást nyerni.

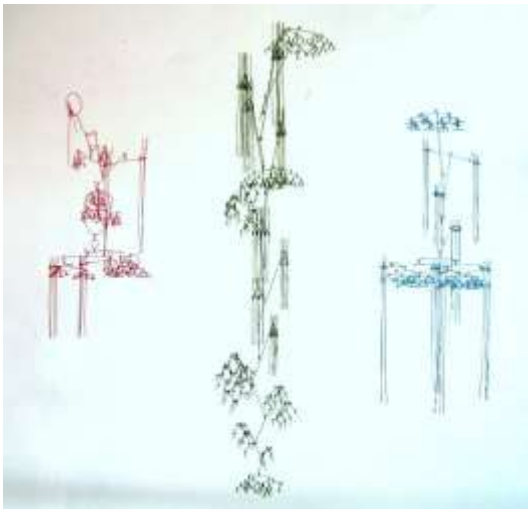
Összegezve: a hagyományos és speciális formák, anyagok, gondolatok, a szokásostól eltérő fémműves megoldások harmóniája varázsolja az itt kiállított anyagot nagyon is fogyaszthatóvá.

Ezek után kíváncsi lennék, hányféle halászlévet vagy halleves készítenek karácsonykor? Biztosan a legtöbbjüknek megvannak a halászlé elkészítéséhez bevált módszereik. Sajátosan egyedi, egyszerű és állandó mozzulatok, fűszerek, edények, anyagok, technikák, építő és romboló gesztusok, generációtól generációra öröklődő emlékfoslányok, receptek.

Kokas Nikolett művészettörténész megnyitó beszéde, amely elhangzott 2016 dec. 16.-án a B.L.Teremben.



A kiállítás részlete



BENEDEK JÓZSEF – LÉLEKHELYEK színezett fémhuzal mobilok



J. SZALAI EDIT – EMLÉKEK – ABLAKÜTKÖZŐ ÚJRAGONDILVA I. II. réz, bronz, ezüst, achát, karneol, boa.



SOR JÚLIA – UNIVERZUM zománczott acéllemez, fakeret 30x100 cm. és részlete



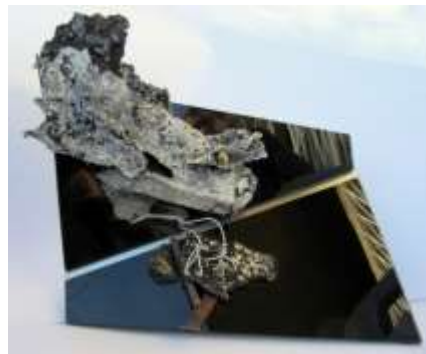
BOTTOS GERŐ GÁBOR – KRISZTUS A KERESZTEN bronz, fa, 39x18 cm.



BURKOLÓZÓ részlete



IFJ. PALKÓ JÓZSEF – BURKOLÓZÓ bronz, márvány, 30x19x19 cm.



KEREZSI GYÖNGYI – KIS HÁZI SÁRKÁNY öntött vas, alumínium huzal, sárgaréz, üveg 29x40x20 cm.



BABOS LÁSZLÓ MIKLÓS – FALLOSZAURUSZ hegesztett krómáccél, sárgaréz, 46x98x17 cm.

B.L.Terem címe: Budapest XVII. Rákoshegy,
Bél Mátyás u. 41.
tel: +361 258 2583, mob.: +36 70 575 0994
e-mail: flora.b.laborcz@gmail.com
www.benedeklaborcz.hu

A leporellót kiadta a Renée Művészeti Társaság
Fotó: Benedek József, Váli Anna
Tervezte, szerkesztette B. Laborcz Flóra
nyomdai előkészítés, nyomtatás:
Nyíri Nyomda és Kiállítás Kft.



BAKOS ILDIKÓ – KÉT SZARVAS bronz 12x48x5,6 cm.



BENEDEK JÓZSEF - KOMPLEMENTER KAPCSOLATOK III.
alumínium 50x75x27 cm.



BALÁS ESZTER – ARANY KAPU III. bronz, aranyozás,
márvány 19x40x20 cm.



MÓDER REZSŐ – BESZÉLGETÉSEM
OROSZ PÉTERREL A ZENÉLŐ
SZOBORPARKBAN SZENT ISTVÁN
ELŐTT, vas, 28x40x6 cm, + ütők



B. LABORCZ FLÓRA –
GYERGYÓI ESŐ mobil,
vas, fa, 140x45x28 cm.



BOTTOS GERŐ GÁBOR –
P.BRUEGEL bronz 11x11 cm.



B. LABORCZ FLÓRA –
FESZÜLET bronz, 23x17x2 cm.



BENEDEK JÓZSEF – REKVIEM bronz 30x30 cm.



ANTONI DONCSEV – ZSONGLÓR
kovácsolt vas, sárgaréz, 30x30x30 cm.



KOBURGER ZSOLT- ÉLET KELYHE II. és részlete, arany, fa,
malachit, 26x13x10 cm.



A **VI. MAGYAR FÉMMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS** 2016 december 16-tól 2017 január 11. közt került megrendezésre a B.L.Teremben. A tárlatot megnyitotta Kokas Nikolett művészettörténész, rendezte B. Laborcz Flóra ötvösművész. Kiállító művészek Antoni Doncsev, Babos László Miklós, Benedek József, Koburger Zsolt, J. Szalay Edit, Sor Júlia, Benedek József, Kerezi Gyöngyi, Móder Rezső, Ifj. Palko József, Bottos Gerő Gábor, Bakos Ildikó, Balás Eszter, és B. Laborcz Flóra művei.



A megnyitón



Képek a megnyitóról



Az alkotók



A megnyitón



B.L.Terem



A kiállítás részlete

VI. MAGYAR FÉMMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS B.L.TEREM 2016

Támogatók:



Dr. Bényi Zsolt Rákoshegyi képviselő.
Budapest XVII. kerület Rákosmente Önkormányzata